

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำผลการทดลองของกลุ่มตัวอย่างมาเสนอในรูปตาราง ความเรียงและแผนภูมิ โดยแยกเสนอเป็น 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์คะแนนจากแบบวัดเจตคติต่อการศึกษาภาคปฏิบัติ

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์จากแบบสอบถามประเมินผลการเข้ากลุ่มการศึกษาเชิงจิตวิทยาของสมาชิกในกลุ่ม

ส่วนที่ 3 ผลการวิเคราะห์จากแบบสอบถามปลายเปิด

ส่วนที่ 4 ผลการวิเคราะห์กระแสของกลุ่มการศึกษาเชิงจิตวิทยา

เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันในการแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูลนี้ ผู้วิจัยจะขอใช้สัญลักษณ์แทนความหมายดังนี้คือ

N คือ จำนวนผู้ร่วมการทดลองทั้งหมด

\bar{X} คือ ค่ามัธยฐาน เลขคณิตหรือค่าเฉลี่ยคะแนน

S.D. คือ ส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน

t คือ ค่าทดสอบที (t-test) ของคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่ไม่อิสระต่อกัน

*P คือ ค่าสถิติที่มีความแตกต่างกับหรือปฏิเสธสมมติฐานศูนย์
อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ต่อไปนี้เป็นผลการวิเคราะห์ข้อมูล ตามลำดับดังนี้

ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์คะแนนจากแบบวัดเจตคติต่อการศึกษาภาคปฏิบัติ

การนำแบบวัดเจตคติต่อการศึกษาภาคปฏิบัติ ไปให้กลุ่มตัวอย่างตอบในการทดสอบ ก่อนการทดลอง หลังการทดลองทันที และติดตามผลหลังการทดลอง 1 เดือน แล้วนำข้อมูลที่ได้มา วิเคราะห์ความแตกต่างของคะแนนในด้านต่าง ๆ มีรายละเอียดดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลแสดงความแตกต่างค่าเฉลี่ยของเจตคติต่อการศึกษาภาคปฏิบัติของคะแนนก่อนการทดลอง และคะแนนหลังการทดลองทันทีด้วยการทดสอบค่าที จำแนกตามเจตคติรายด้าน ผลปรากฏดังตารางที่ 2

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยเจตคติต่อการศึกษาคณะปฏิบัติของ
คะแนนก่อนการทดลอง และหลังการทดลองทันทีด้วยการทดสอบค่าที (N = 9)
จำแนกตาม เจตคติรายด้าน

เจตคติรายด้าน	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลองทันที		t
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1. ความรู้สึกต่องาน	8.78	14.96	30.08	7.92	4.87*
2. ความรู้สึกต่อตัวเอง	7.44	18.55	29.78	11.52	3.55*
3. ความรู้สึกต่อเพื่อนนักศึกษา พยาบาล	13.33	16.52	29.89	9.77	2.98*
4. ความรู้สึกต่ออาจารย์พยาบาล	11.22	17.82	29.33	7.12	3.03*
5. ความรู้สึกต่อพยาบาลประจำการ	11.0	21.02	27.44	7.54	2.43*
6. ความรู้สึกต่อแพทย์	8.78	17.20	24.89	7.69	2.60*
7. ความรู้สึกต่อผู้ป่วย	22.22	10.05	30.78	12.45	6.51*

*P < .05 (One-tailed tests)

ในตารางที่ 2 เมื่อพิจารณาการวิเคราะห์ความแตกต่างค่าเฉลี่ยก่อนการทดลองและ
หลังการทดลองทันที แล้วปรากฏว่าค่ามีซิม เลขคณิตของ เจตคติทุกด้านของคะแนนก่อนการทดลอง
และหลังการทดลองทันทีของกลุ่มทดลอง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลแสดงความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของ เจตคติต่อการศึกษา
ภาคปฏิบัติของคะแนนก่อนการทดลองและคะแนนติดตามผลหลังการทดลองหนึ่ง เดือนของกลุ่มทดลอง
ด้วยทดสอบค่าที จำแนกตาม เจตคติรายด้าน ผลปรากฏดังตารางที่ 3

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยเจตคติต่อการศึกษาระดับปริญญาตรีของ
คะแนนก่อนการทดลอง และติดตามผลหลังการทดลอง 1 เดือน ด้วยการทดสอบ
ค่าที (N = 9) จำแนกตามเจตคติรายด้าน

เจตคติรายด้าน	ก่อนการทดลอง		ติดตามผล 1 เดือน		t
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1. ความรู้สึกต่องาน	8.78	14.96	26.67	10.64	3.65*
2. ความรู้สึกต่อตัวเอง	7.44	18.55	26.0	7.21	3.09*
3. ความรู้สึกต่อเพื่อนนักศึกษา พยาบาล	13.33	16.52	34.44	6.15	3.62*
4. ความรู้สึกต่ออาจารย์พยาบาล	11.22	17.82	31.56	8.08	2.84*
5. ความรู้สึกต่อพยาบาลประจำการ	11.0	21.02	26.22	10.73	2.91*
6. ความรู้สึกต่อแพทย์	8.78	17.20	25.33	9.67	2.78*
7. ความรู้สึกต่อผู้ป่วย	22.22	10.05	31.78	11.09	3.86*

*P < .05 (One-tailed tests)

จากตารางที่ 3 เมื่อพิจารณาการวิเคราะห์ความแตกต่างค่าเฉลี่ยก่อนการทดลองและ
ติดตามผลหลังการทดลอง 1 เดือน ปรากฏว่าคะแนนเฉลี่ยของเจตคติทุกด้านของคะแนนก่อนการ
ทดลองและติดตามผลหลังการทดลอง 1 เดือนของกลุ่มทดลอง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

4. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลแสดงความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของ เจตคติต่อการศึกษา
ภาคปฏิบัติของคะแนนหลังการทดลองทันทีและคะแนนติดตามผลหลังการทดลองหนึ่ง เดือนของกลุ่มทดลอง
ด้วยทดสอบค่าที จำแนกตาม เจตคติรายด้าน ผลปรากฏดังตารางที่ 4

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยเจตคติต่อการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา
การทดลองทันที และติดตามผลหลังการทดลอง 1 เดือน ด้วยการทดสอบค่าที
($N = 9$) จำแนกตามเจตติรายด้าน

เจตติรายด้าน	หลังการทดลองทันที		ติดตามผล 1 เดือน		t
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1. ความรู้สึกต่องาน	30.0	7.92	26.67	10.64	1.90
2. ความรู้สึกต่อตัวเอง	29.78	11.52	26.0	7.21	2.07
3. ความรู้สึกต่อเพื่อนนักศึกษา พยาบาล	29.89	9.77	34.44	6.15	1.42
4. ความรู้สึกต่ออาจารย์พยาบาล	29.33	7.12	31.56	8.08	0.88
5. ความรู้สึกต่อพยาบาลประจำการ	27.44	7.54	26.22	10.73	0.37
6. ความรู้สึกต่อแพทย์	24.89	7.69	25.33	9.67	0.26
7. ความรู้สึกต่อผู้ป่วย	30.78	12.45	31.78	11.09	0.42

ในตาราง ที่ 4 เมื่อพิจารณาการวิเคราะห์ความแตกต่างค่าเฉลี่ยของเจตคติการศึกษา
ภาคปฏิบัติ หลังการทดลองทันที และติดตามผลหลังการทดลอง 1 เดือน ปรากฏว่าคะแนนเฉลี่ย
ของเจตคติทุกด้าน ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

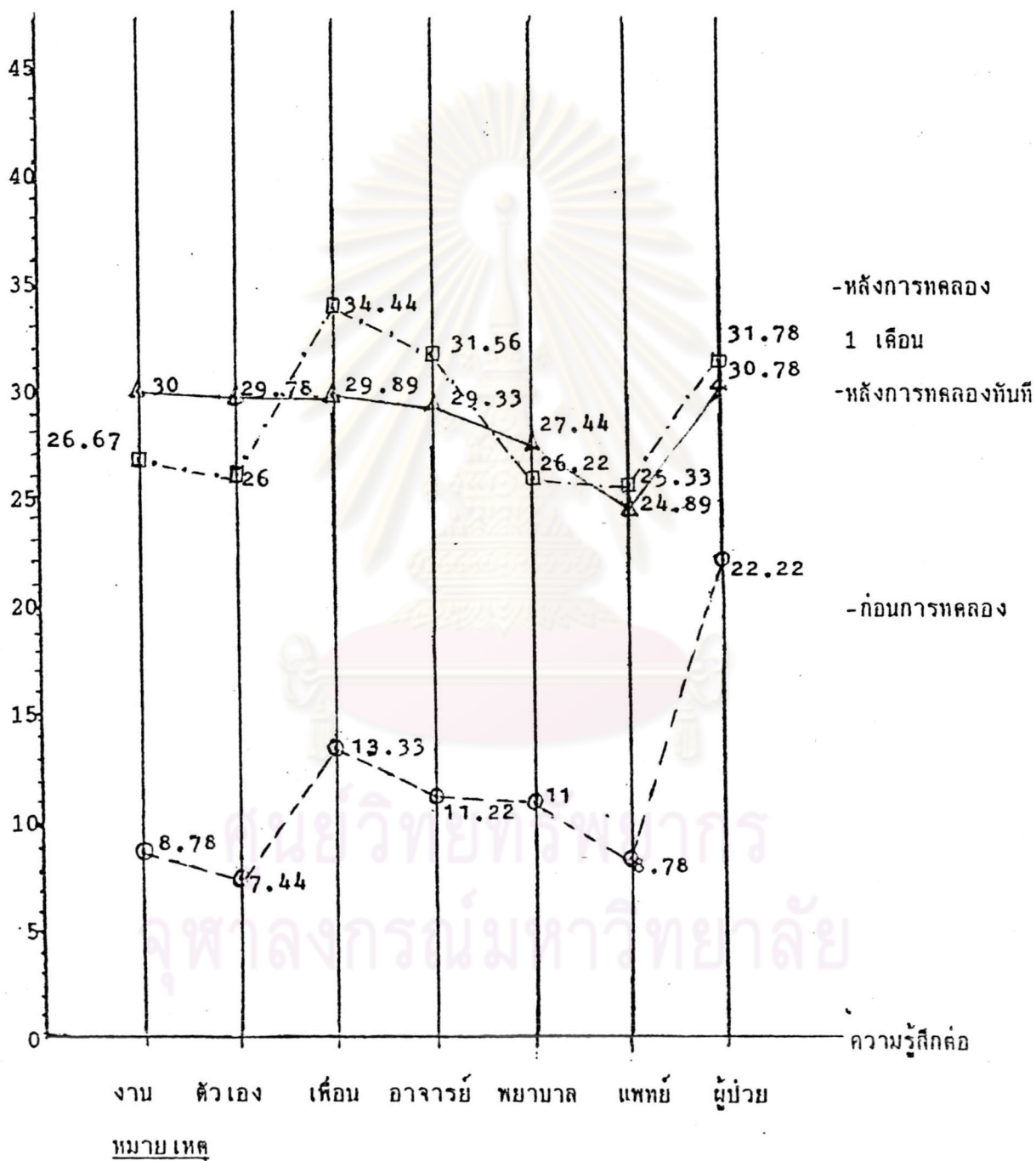
6. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล แสดงเส้นภาพหรือลัษฐานคะแนน (Profile) ของคะแนน
เฉลี่ยของเจตคติต่อการศึกษาระดับปริญญาตรีของนักศึกษาพยาบาลในต่าง 7 จำแนกตามคะแนน
ก่อนการทดลอง หลังการทดลองทันที และติดตามผลหลังการทดลองหนึ่งเดือน ผลปรากฏตามแผนภูมิ
ที่ 2 ดังนี้

ศูนย์วิทยพัทยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แผนภูมิที่ 2 เส้นภาพคะแนนเฉลี่ย เจตคติต่อการศึกษากาตปฏิบัติ จำแนกตามมัธยม เลขคณิต ของก่อนการทดลอง หลังการทดลองทันทีและติดตามผลหลังการทดลอง 1 เดือน

คะแนนเฉลี่ยเจตคติ

- - - - - ○ ก่อนการทดลอง
- △ - - - - △ หลังการทดลอง
- □ ติดตามผลหลังการทดลอง 1 เดือน

ในแผนภูมิที่ 2 ผลการวิจัยปรากฏว่า คะแนนเฉลี่ยของเจตคติต่อการศึกษาภาคปฏิบัติ ก่อนการทดลอง และหลังการทดลองทันที มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนคะแนน หลังการทดลองทันที และคะแนนติดตามผลภายหลังการทดลอง 1 เดือน ไม่มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงให้เห็นว่าภายหลังการได้รับการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่ม กลุ่มทดลองมีการเปลี่ยนแปลงเจตคติต่อการศึกษาภาคปฏิบัติในทางที่ดีเพิ่มขึ้น และเมื่อมีการ ติดตามผลหลังการทดลอง 1 เดือน พบว่าเจตคติต่อการศึกษาภาคปฏิบัติที่เปลี่ยนแปลงภายหลัง การทดลองทันที ก็ยังมีผลคงอยู่

ศูนย์วิทยพัชร์พยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

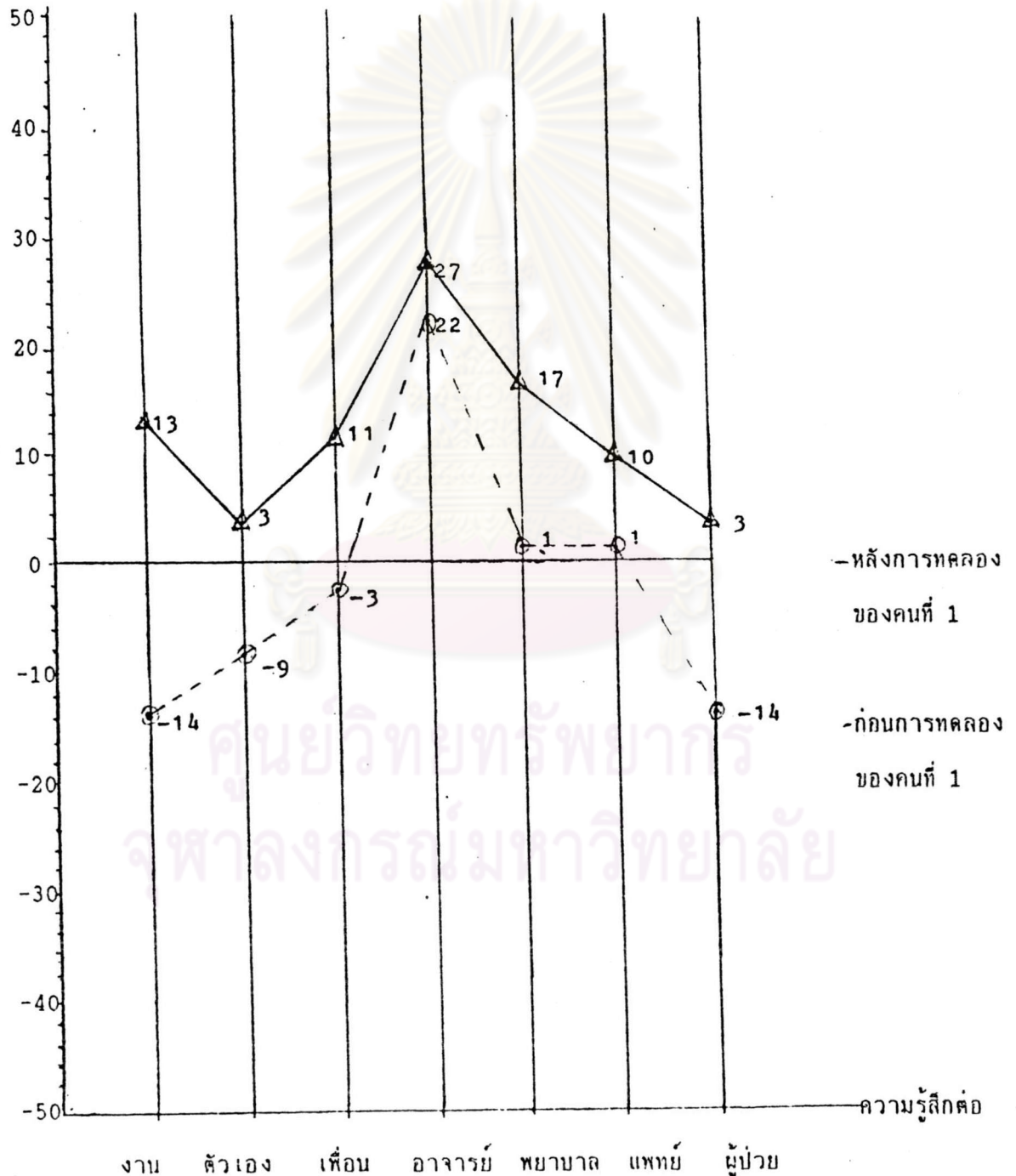
7. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล แสดงเส้นภาพหรือสัณฐานคะแนน (Profile) เจตคติต่อการศึกษา ภาควิชาของนักศึกษาพยาบาลที่มีความรู้สึกต่อต้านต่าง ๆ เพื่อเปรียบเทียบแสดงให้เห็นคะแนนก่อนการทดลอง และหลังการทดลองทันทีของกลุ่มทดลองเป็นรายบุคคล ตั้งแต่คนที่ 1 ถึง คนที่ 9 ผลปรากฏว่าตาม แผนภูมิที่ 3 ถึงแผนภูมิที่ 11 ตามลำดับดังนี้

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แผนภูมิที่ 3 เห็นภาพคะแนน เจตคติต่อการศึกษานานาชาติของ เจตคติแต่ละด้าน จำแนกตาม
คะแนนก่อนการทดลอง และหลังการทดลองทันทีของกลุ่มทดลองคนที่ 1

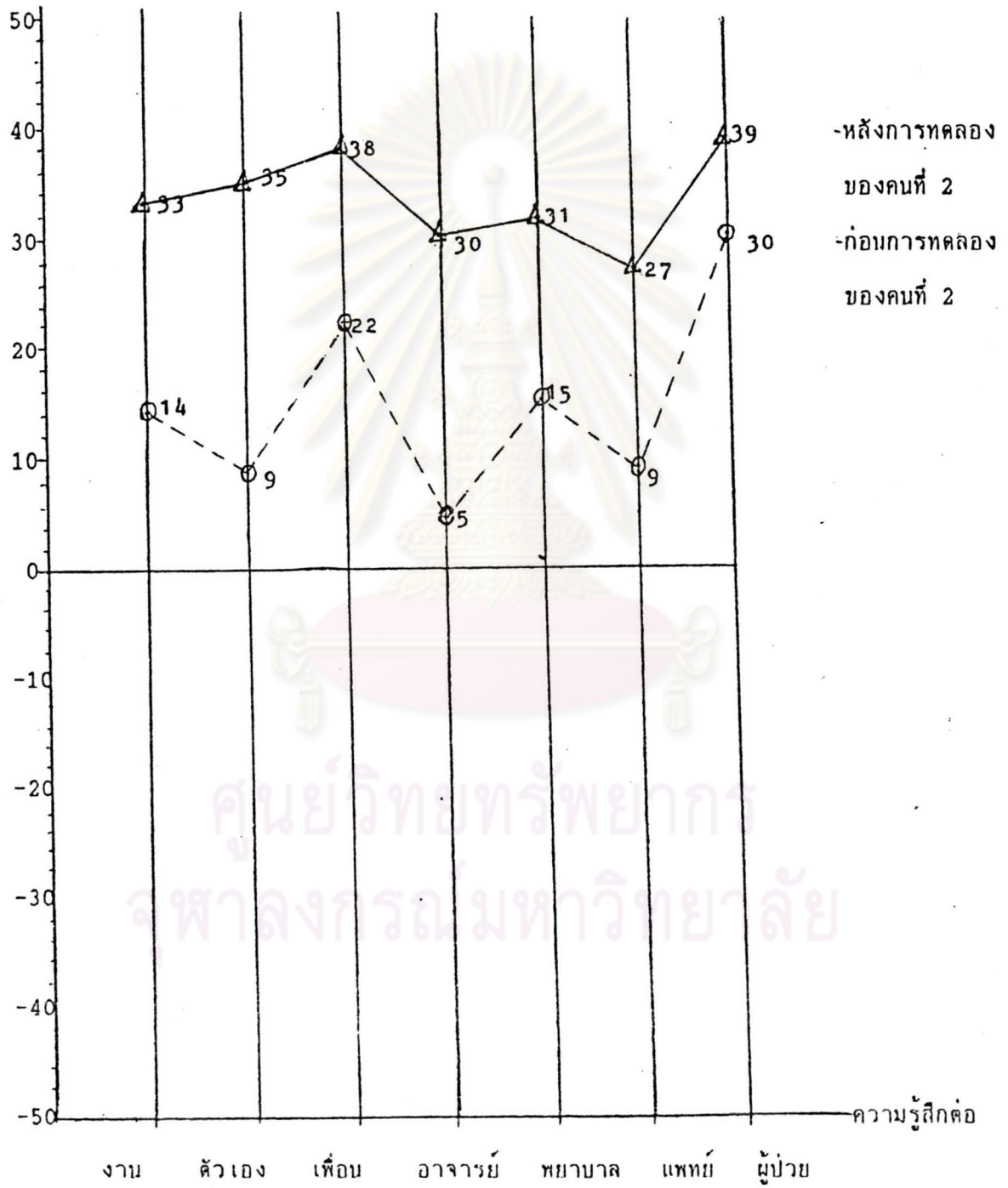
คะแนน เจตคติ

หมายเหตุ ○ - - - - ○ ก่อนการทดลองของคนที่ 1
△ - - - - △ หลังการทดลองของคนที่ 1

แผนภูมิที่ 4 เส้นภาพคะแนนเจตคติต่อการศึกษาภาคปฏิบัติของเจตคติแต่ละด้าน จำแนกตามคะแนนก่อนการทดลอง และหลังการทดลองทันทีของกลุ่มทดลองคนที่ 2

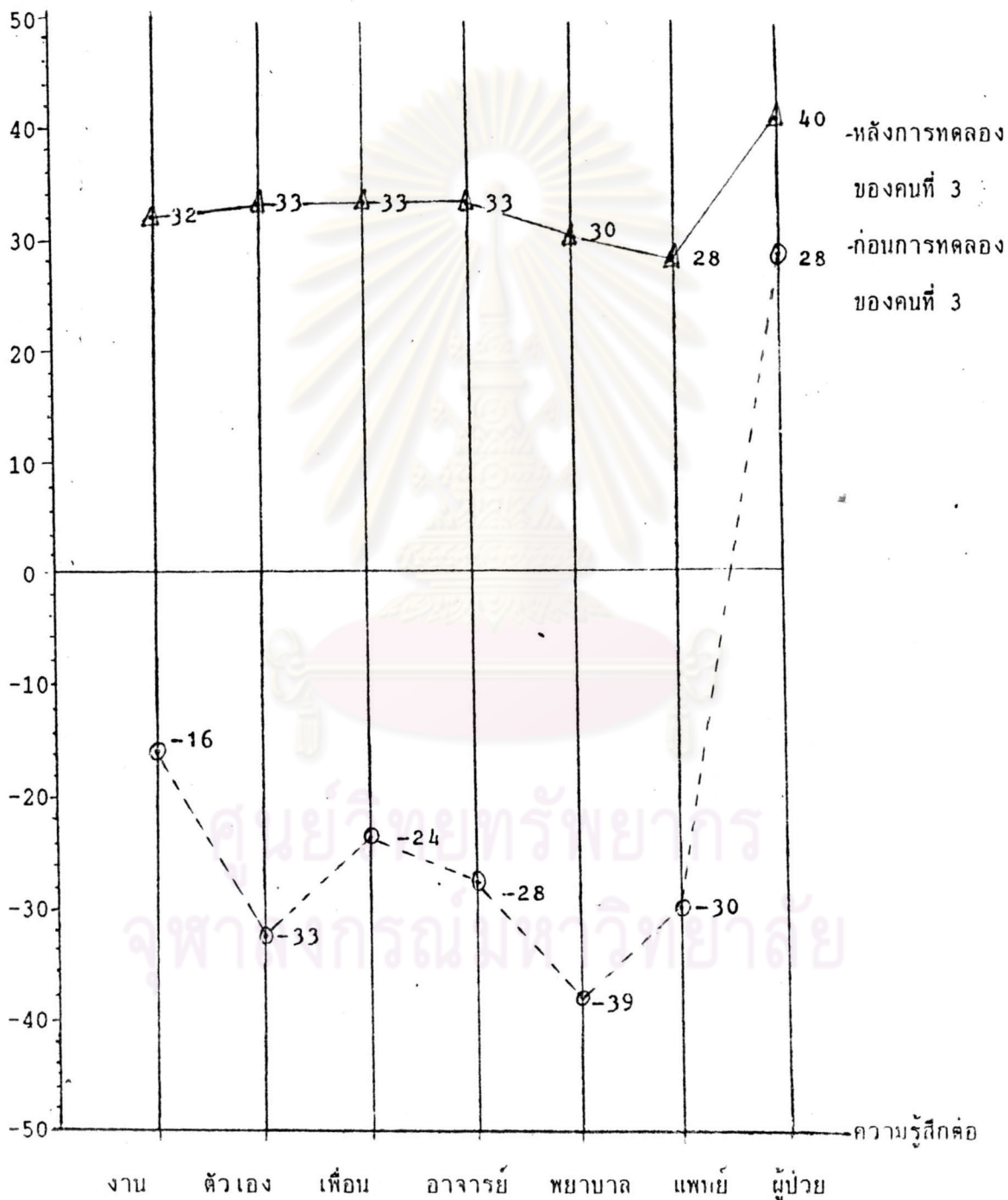
คะแนนเฉลี่ยเจตคติ

หมายเหตุ ○ ----- ○ ก่อนการทดลองของคนที 2
 △ ----- △ หลังการทดลองของคนที 2

แผนภูมิที่ 5 เส้นภาพคะแนนเจตคติต่อการศึกษาภาคปฏิบัติของเจตคติแต่ละด้าน จำแนกตามคะแนนก่อนการทดลอง และหลังการทดลองทันทีของกลุ่มทดลองคนที่ 3

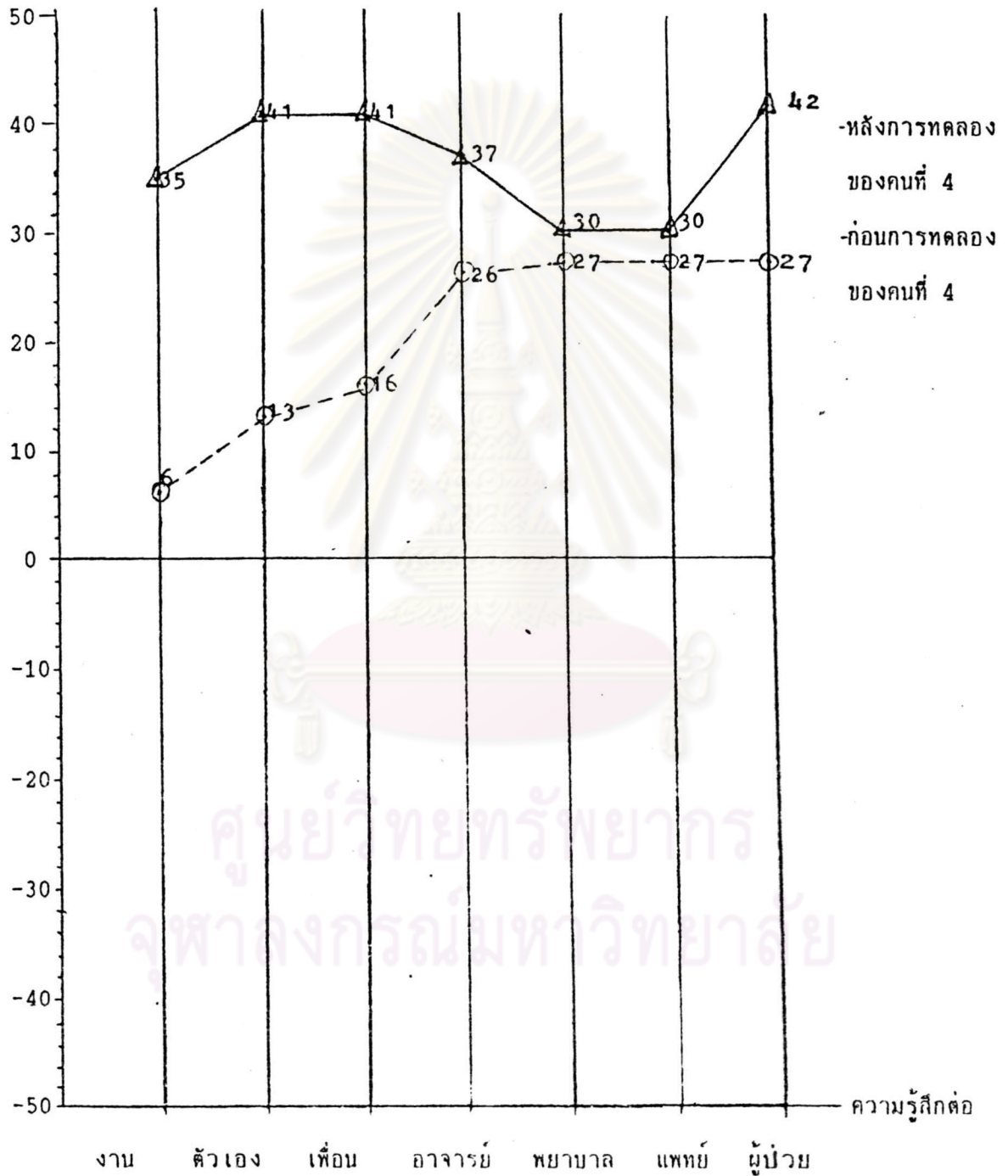
คะแนนเฉลี่ยเจตคติ

หมายเหตุ ○ ----- ○ ก่อนการทดลองของคนี 3
 ▲ ----- ▲ หลังการทดลองของคนี 3

แผนภูมิที่ 6 เส้นภาพคะแนนเจตคติต่อการศึกษาภาคปฏิบัติของเจตคติแต่ละด้าน จำแนกตาม
คะแนนก่อนการทดลอง และหลังการทดลองทันทีของกลุ่มทดลองคนที่ 4

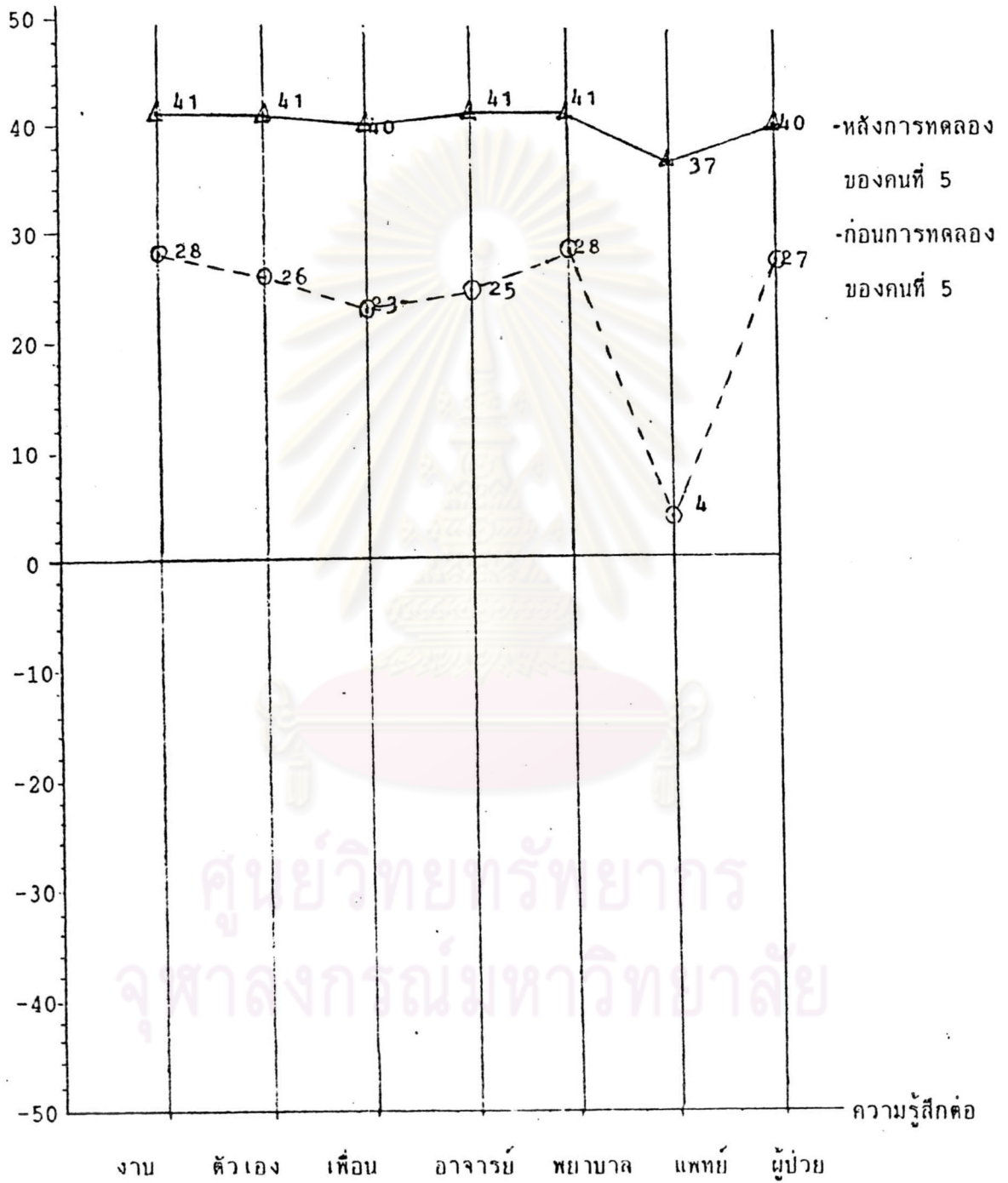
คะแนนเฉลี่ยเจตคติ

หมายเหตุ ○-----○ ก่อนการทดลองของคนี 4
 ▲-----▲ หลังการทดลองของคนี 4

แผนภูมิที่ 7 เส้นภาพคะแนน เจตคติต่อการศึกษานานาชาติปฏิบัติของ เจตคติแต่ละด้าน จำแนกตาม
 คะแนนก่อนการทดลอง และหลังการทดลองทันทีของกลุ่มทดลองคนที่ 5

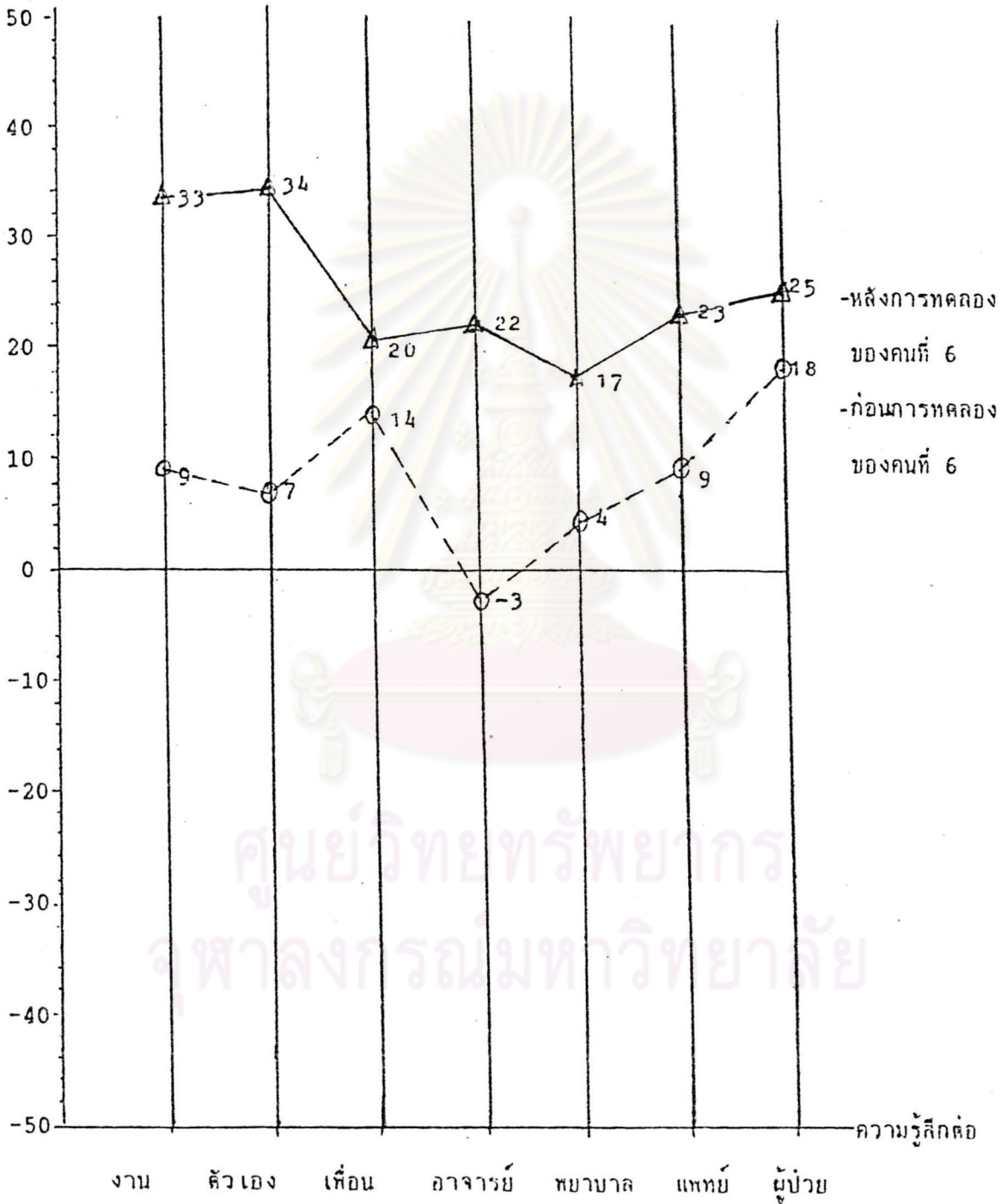
คะแนนเฉลี่ยเจตคติ

หมายเหตุ ○ ----- ○ ก่อนการทดลองของคนที่ 5
 △ ----- △ หลังการทดลองของคนที่ 5

แผนภูมิที่ 8 เส้นภาพคะแนนเจตคติต่อการศึกษามากับนิสัยของเจตคติแต่ละด้าน จำแนกตามคะแนนก่อนการทดลอง และหลังการทดลองทันทีของกลุ่มทดลองคนที่ 6

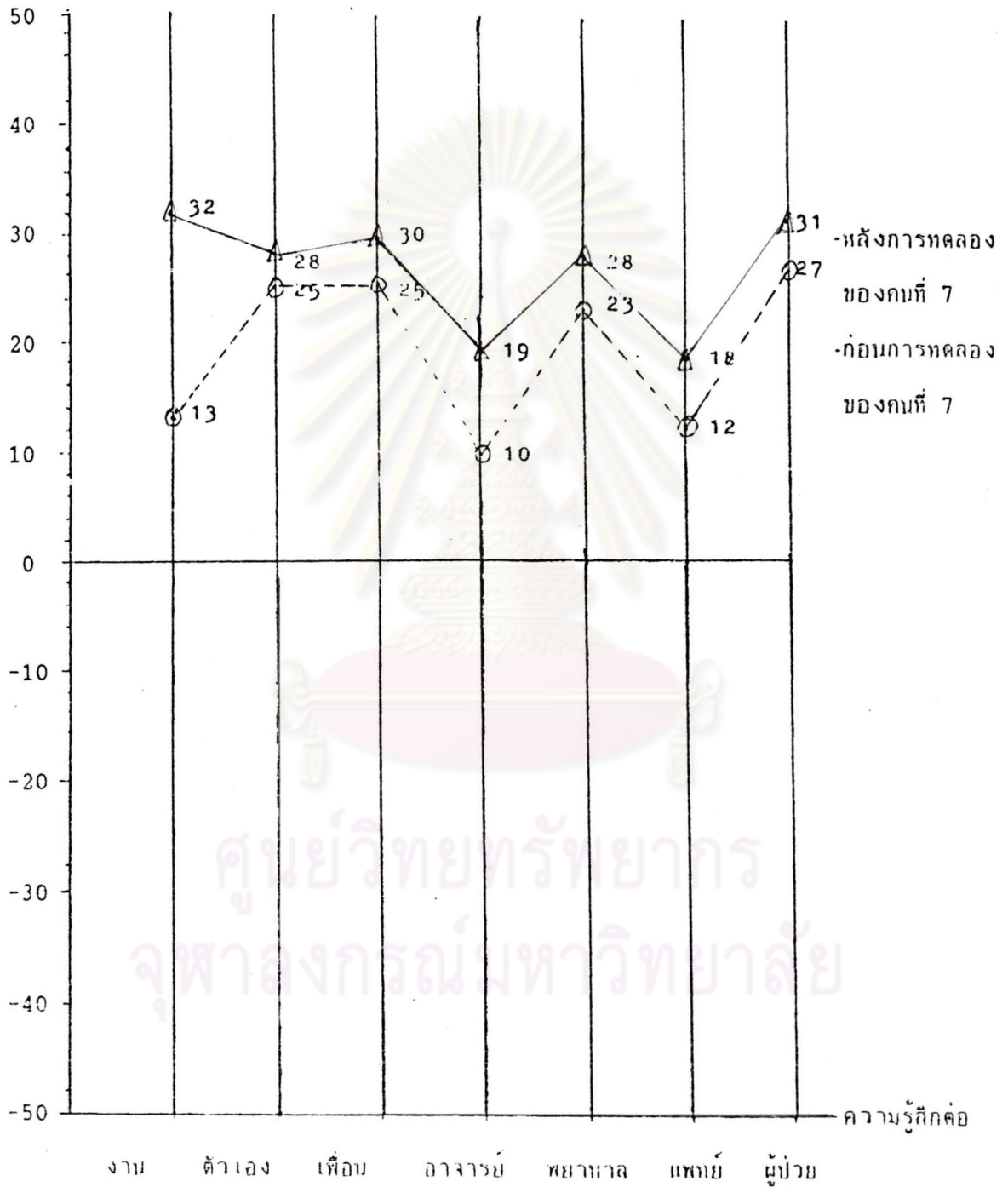
คะแนนเฉลี่ยเจตคติ

หมายเหตุ ○ ----- ○ ก่อนการทดลองของคนที่ 6
 △ ----- △ หลังการทดลองของคนที่ 6

แผนภูมิที่ 9 เส้นภาพคะแนนเจตคติต่อการศึกษาระดับปฏิบัติของเจตคติแต่ละด้าน จำแนกตาม
 ระยะเวลาก่อนการทดลอง และหลังการทดลองทันทีของกลุ่มทดลองคนที่ 7

คะแนนเฉลี่ยเจตคติ

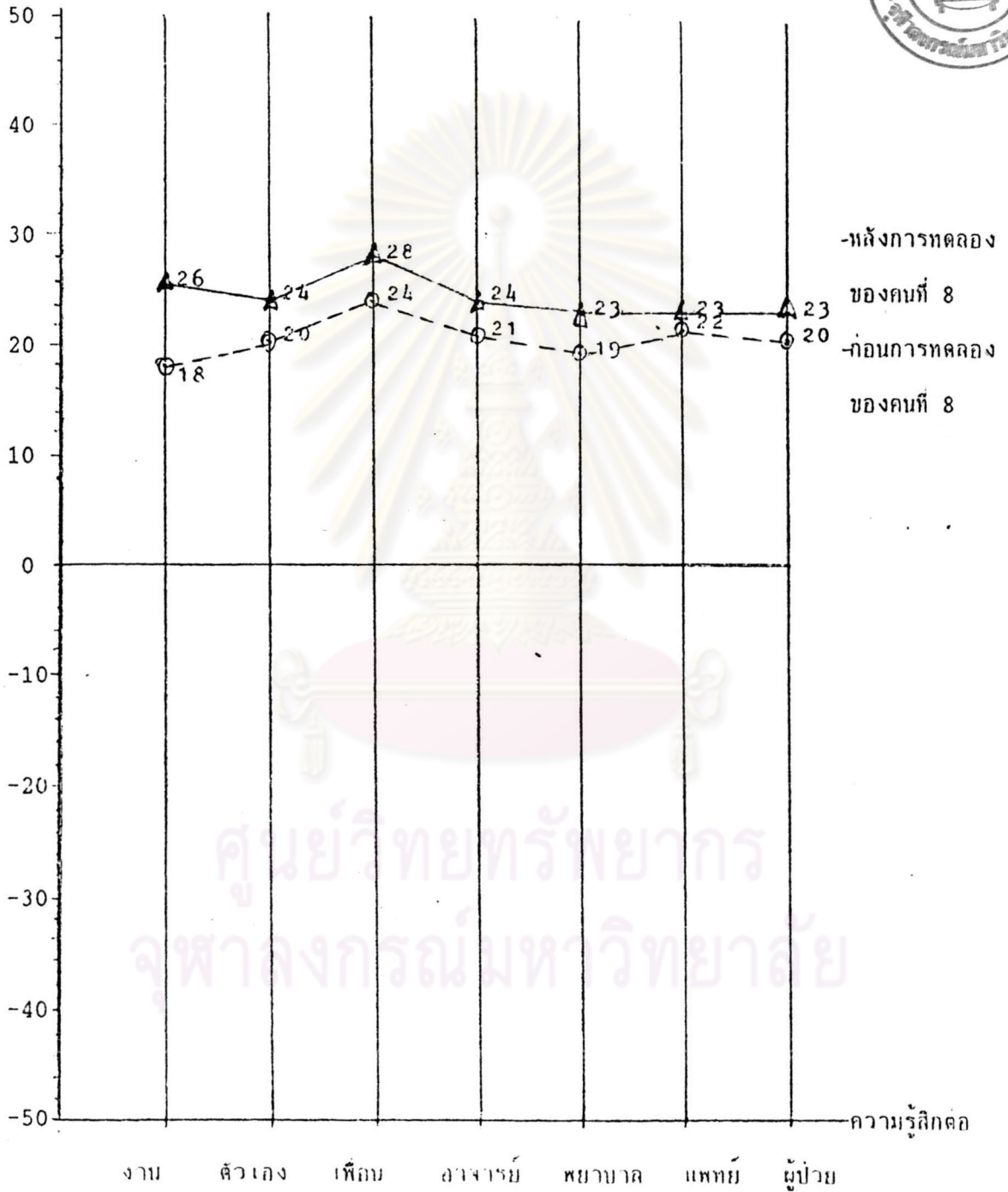

หมายเหตุ ○ ----- ○ ก่อนการทดลองของกลุ่มคนที่ 7
 △ ----- △ หลังการทดลองของกลุ่มคนที่ 7

แผนภูมิที่ 10 เปรียบภาพคะแนนเจตคติต่อการศึกษากฎปฏิบัติของเจตคติแต่ละด้าน จำนวนความ
คะแนนก่อนการทดลอง และหลังการทดลองหับที่ของกลุ่มทดลองคนที่ 8

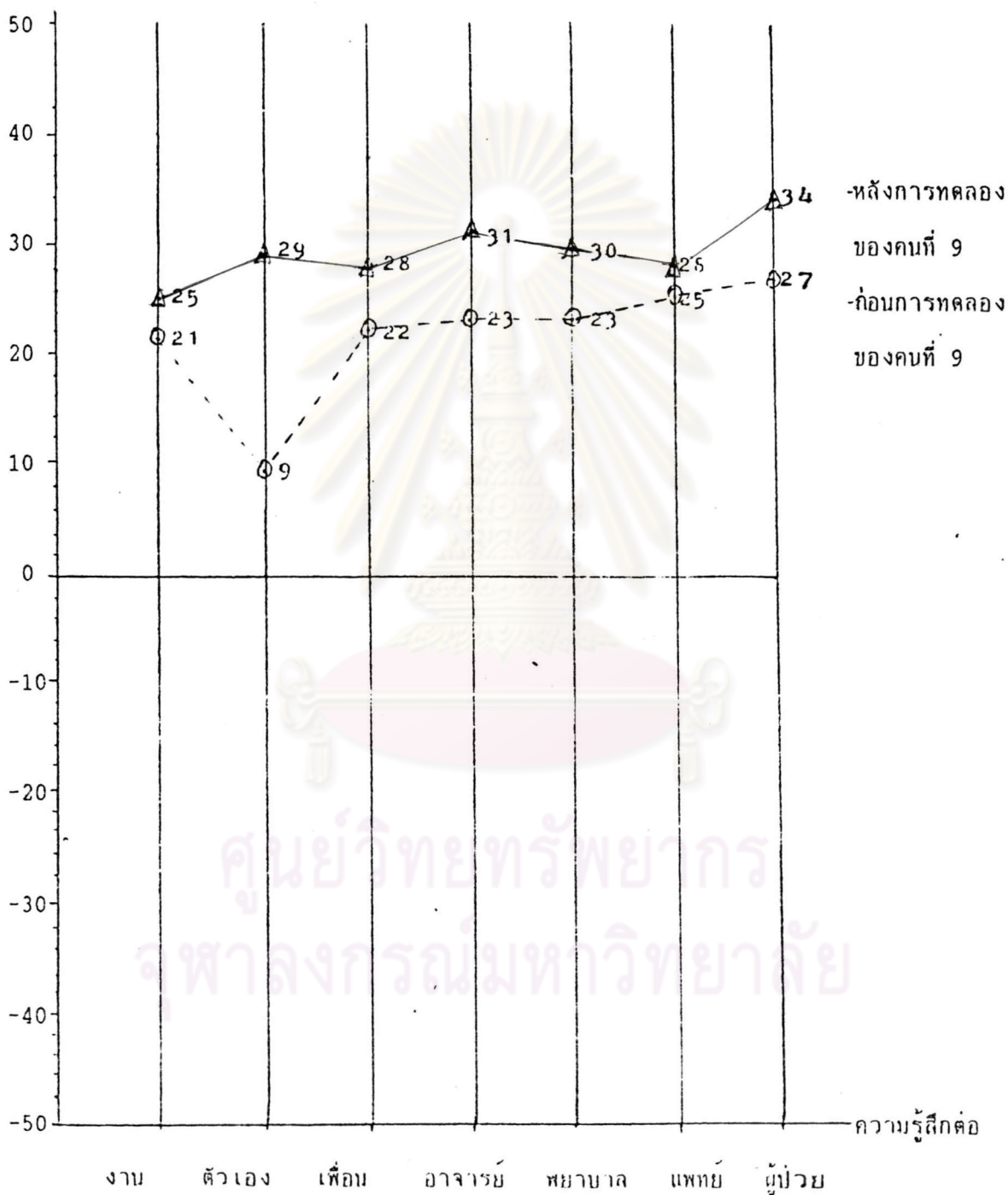
คะแนนเจตคติ

หมายเหตุ ○ - - - - - ก่อนการทดลองของกลุ่มคนที่ 8
 △ - - - - - หลังการทดลองของกลุ่มคนที่ 8

แผนภูมิที่ 11 เส้นภาพคะแนน เจตคติต่อการศึกษามากับปฏิบัติของ เจตคติแต่ละด้าน จำแนกตาม
คะแนนก่อนการทดลอง และหลังการทดลองทันทีของกลุ่มทดลองคนที่ 9

คะแนนเฉลี่ยเจตคติ

หมายเหตุ ○ ----- ○ ก่อนการทดลองของคนที่ 9
 △ ----- △ หลังการทดลองของคนที่ 9

ในแผนภูมิที่ 7 ถึงแผนภูมิที่ 11 เมื่อพิจารณาวิเคราะห์ความแตกต่างค่าเฉลี่ยคะแนนเจตคติต่อการศึกษาระดับปฏิบัติของนักศึกษาพยาบาล ก่อนการทดลองและหลังการทดลองทั้งที่เป็นรายบุคคล ปรากฏว่ากลุ่มทดลองจำนวน 9 คน มีการเปลี่ยนแปลงเจตคติภายหลังการเข้ากลุ่มการศึกษาเชิงจิตวิทยาในทางที่ดีเพิ่มขึ้นกว่าก่อนการทดลองทุกด้าน คนที่มีการเปลี่ยนแปลงเจตคติต่อการศึกษาระดับปฏิบัติทางลบไปทางบวกมากที่สุดของกลุ่มทดลองในการวิจัยครั้งนี้คือ คนที่ 3 และรองลงมาคือคนที่ 1

ศูนย์วิทยพัธพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์แบบสอบถามประเมินผลการเข้ากลุ่มการศึกษาเชิงจิตวิทยาของสมาชิกในกลุ่ม

แบบสอบถามประเมินผลการเข้ากลุ่มนี้ เป็นแบบสอบถามที่ให้ผู้รับการเข้ากลุ่มการศึกษาเชิงจิตวิทยา ตอนภายหลังการเข้ากลุ่ม เพื่อให้ผู้รับการเข้ากลุ่มการศึกษาเชิงจิตวิทยา ตอนภายหลังการเข้ากลุ่ม เพื่อให้ผู้รับการเข้ากลุ่มได้มีโอกาสแสดงความคิดเห็น ความรู้สึกที่มีต่อกลุ่มการศึกษาเชิงจิตวิทยาในการวิจัยครั้งนี้ การวิเคราะห์ผลแบ่งขึ้นตอนดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล แสดงเส้นภาพคะแนนเฉลี่ยของผลการประเมินค่าในคู่คำศัพท์แต่ละคู่ของแบบสอบถามในด้านความรู้สึกที่มีต่อผู้นำกลุ่มของกลุ่มทดลอง ภายหลังเสร็จสิ้นการเข้ากลุ่มจำแนกตามระดับความรู้สึก มีชดิม เลขคณิต และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลปรากฏในแผนภูมิที่ 12

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบภูมิที่ 12 เห็นภาพคะแนนเฉลี่ยผลการประมาณค่าของแบบสอบถามด้านความรู้สึกของสมาชิก
ที่มีต่อผู้มากลุ่ม (N = 9)

	ระดับความรู้สึก					\bar{X}	S.D.
	มากที่สุด (2)	มาก (1)	ปานกลาง 0	น้อย (-1)	น้อยที่สุด (-2)		
1. ความไวในการรับรู้	▲					1.89	0.33
2. ความต่อเนื่อง	▲					1.78	0.43
3. ความเอาใจใส่	▲					2.00	0
4. ความสะดวกสบาย	▲					1.78	0.75
5. ความสามารถทำให้ กระจำ	▲					1.33	1.12
6. ความเชื่อมั่น	▲					1.89	0.33
7. ความพอใจ	▲					1.89	0.33
8. ความจริงจัง	▲					1.89	0.33
9. ความเห็นอกเห็นใจ	▲					2.00	0
10. ความเอาอกเอาใจ	▲					1.67	0.49
11. มีประสิทธิภาพ	▲					1.89	0.33
12. การยอมรับ	▲					2.00	0
13. รู้สึกผ่อนคลาย	▲					1.11	1.15
14. รู้สึกสบาย	▲					1.89	0.33
15. ให้ความช่วยเหลือ	▲					1.89	0.33
16. ให้ความอบอุ่น	▲					2.00	0
17. ถอดถอน	▲					2.00	0
18. ทำอะไรได้อย่าง โปร่งใจ	▲					1.33	0.51

ในแผนภูมิที่ 12 เมื่อพิจารณาคำมีชดิม เลขคณิตส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความรู้สึกของกลุ่มทดลองที่มีต่อผู้นำกลุ่ม ปรากฏว่ากลุ่มทดลองภายหลังได้รับการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มแล้วมีความรู้สึกต่อผู้นำกลุ่มในทางดีมากกว่าในระดับมากที่สุด คือ ความเอาใจใส่ ความเห็นอกเห็นใจ การยอมรับ ให้ความอบอุ่นและอ่อนโยน ส่วนด้านอื่น ๆ มีระดับความรู้สึกรองลงมา

ศูนย์วิทยพัทยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามสิ่งที่สมาชิกได้จากการเข้ากลุ่ม
การปรึกษาเชิงจิตวิทยา จำแนกเป็นความถี่ของการเลือกระดับต่าง ๆ ในแต่ละข้อของจำนวนกลุ่ม
ทดลองแล้วคิดเป็นร้อยละ ผลปรากฏดังตารางที่ 5

ศูนย์วิทยพัชร์พยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 5 ผลการวิเคราะห์แบบสอบถามถึงที่สมาชิกได้จากการเข้ากลุ่ม จำแนกเป็น
ความถี่ ร้อยละของการเลือกระดับต่าง ๆ ในแต่ละข้อของกลุ่มทดลอง (N=9)

ข้อที่	ข้อความ	มาก	ค่อนข้าง		น้อย
			มาก	น้อย	
1.	สมาชิกหรือผู้นำกลุ่มได้ให้คำแนะนำหรือข้อ เสนอ แนะแก่ฉัน ในการที่จะจัดการกับปัญหาต่าง ๆ ในชีวิตฉัน หรือการที่จะมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีต่อผู้อื่น	66.67 (6)	33.33 (3)		
2.	ช่วยเหลือผู้อื่น รู้สึกว่าตนเองมีค่า ให้ "หัวใจ" หรือ "ข้อคิด" หรือ "ความรู้สึก" แก่ผู้อื่น เป็น สิ่งที่ดีสำหรับฉัน และมีผลให้ เปลี่ยนแปลง เจตคติ ที่มีต่อตนเอง	55.56 (5)	33.33 (3)		11.11 (1)
3.	สิ่งสำคัญคือการได้มีส่วน เกี่ยวข้องใน เรื่องราว ของสมาชิกในกลุ่ม ทำให้ฉันรู้สึกใกล้ชิดกับ สมาชิกในกลุ่ม	77.78 (7)	22.22 (2)		
4.	ฉันสามารถที่จะแสดงความรู้สึกของตนเองออก มาได้	66.67 (6)	22.22 (2)		11.11 (1)
5.	ฉันสามารถใช้คนอื่น เป็น "ตัวอย่าง" ได้ เช่น จากการสังเกตสมาชิกอื่น หรือผู้นำกลุ่ม การ เห็นวิธีการแก้ปัญหาของคนอื่น ช่วยให้เห็น แนวทางสำหรับตนเอง การเห็นผู้อื่น เปิดเผย ตนเองในกลุ่ม ทำให้ฉันอยากจะทำเช่นนั้นด้วย	66.67 (6)	33.33 (3)		
6.	ในแง่หนึ่ง กลุ่มก็คล้ายกับ "ครอบครัว" บรรยากาศในกลุ่มทำให้ฉันได้พบและ เข้าใจ เรื่องค้างใจต่าง ๆ ที่ฉันมีกับพ่อแม่ พี่น้องของ ฉัน มันเหมือนกับการได้ย้อนไปมีชีวิตอย่างอดีต อีกครั้งหนึ่ง ในครอบครัวอย่างชัดเจนขึ้น	66.67 (6)	33.33 (3)		

ตารางที่ 5 (ต่อ)

ข้อที่	ข้อความ	มาก	ค่อนข้าง		น้อย
			มาก	น้อย	
7.	กลุ่มได้ช่วยให้ฉันเข้าใจ ผลกระทบของฉันที่มีต่อคนอื่น เพื่อน ๆ ในกลุ่มได้บอกฉันอย่างจริงจัง ถึงความคิดที่เขามีต่อฉันและบุคลิกภาพบางประการของฉัน	88.89 (8)	11.11 (1)		
8.	ฉันเรียนรู้ว่ามนุษย์ทุกคนมีลักษณะเหมือนกัน ปัญหาของฉัน ความรู้สึกของฉัน ความกลัวของฉัน เป็นสิ่งที่ผู้อื่นก็มีด้วย และฉันได้เล่าเรื่องของฉันให้ผู้อื่นฟังอย่างมากด้วย	44.44 (4)	33.33 (3)		11.11 (1)
9.	ฉันได้ เข้าใจถึงสาเหตุ และแหล่งที่ทำให้เกิดเรื่องค้างใจ และฉันได้ เรียนรู้ถึง เรื่องในอดีต บางอย่าง ว่าเกี่ยวข้องกับปัจจุบันอย่างไร	44.44 (4)	55.56 (5)		
10.	กลุ่มได้ให้ความหวังใหม่แก่ฉัน ฉันได้พบว่าผู้อื่นซึ่งมีปัญหา และประสบการณ์เดียวกัน สามารถเติบโตขึ้น และเอาชนะ เรื่องค้างใจค้าง ๆ เหล่านั้น	77.78 (7)		22.22 (2)	
11.	แม้ฉันจะรู้ว่าจะมีเพื่อนอีกมากมายหลายคน แต่ฉันก็จะต้อง เผชิญชีวิตของฉันด้วยตนเอง และยอมรับความ เป็น เจ้าของวิถีชีวิตของตนเองอย่างสูงสุด ฉันจะต้อง เรียนรู้ที่จะ เผชิญกับสาระของการมีชีวิต ความตายและพยายามจะมีชีวิตอย่าง วุ่นวายน้อยลง กับ เรื่องที่ไม่เป็นสาระ	88.89 (8)	11.11 (1)		

ตารางที่ 5 (ต่อ)

ข้อที่	ข้อความ	มาก	ค่อนข้าง มาก	ค่อนข้าง น้อย	น้อย
12.	กลุ่มได้ช่วยเหลือฉันโดยให้กำลังใจแก่ฉันที่จะ ลองกระทำพฤติกรรมใหม่ ๆ บางอย่าง โดย การให้ฉันได้รับความเข้าใจใน เรื่องบาง เรื่องกับสมาชิกผู้อื่น โดยการให้ฉันได้กระทำ และได้พูดในสิ่งที่ฉันไม่ เคยทำมาก่อน	88.89 (8)	11.11 (1)		
13.	ได้บอกเล่าถึงสิ่งที่ฉันรู้สึกเกี่ยวกับตนเอง และยังคง เป็นที่ยอมรับของผู้อื่นอยู่	66.67 (6)	33.33 (3)		
14.	เกิดความเข้าใจว่า เหตุใดฉันถึงคิดและรู้สึก อย่างที่ฉัน เป็นอยู่ ได้ค้นพบส่วนของตนเอง ซึ่งฉันปฏิบัติ ตลอดเวลาในอดีต	66.67 (6)	33.33 (3)		

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามปลายเปิด

แบบสอบถามนี้ใช้ประเมินหลังจาก เสร็จสิ้นการ เข้ากลุ่มการปรึกษาเชิงจิตวิทยา ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ด้วยการรวบรวมข้อความที่ตอบตรงกัน โดยจำแนกเป็นความถี่ของความคิดเห็น แล้วคำนวณเป็นค่าร้อยละ

คำถาม

ท่านสามารถนำประสบการณ์จากการ เข้ากลุ่มในครั้งนี้ไปใช้ในวิชาชีพ

ได้อย่างไร (N=9)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ปรากฏตามตารางที่ 6

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 6 ผลการวิเคราะห์แบบสอบถามการนำประสบการณ์จากการเข้ากลุ่ม
ไปใช้ในวิชาชีพ จำแนกเป็นความถี่ ร้อยละของความคิดเห็นของ
กลุ่มทดลอง (N=9)

ความคิดเห็นของสมาชิกกลุ่ม	จำนวนคน (N=9)	ร้อยละ
1. สมาชิกมีความเข้าใจตนเองมากขึ้น	7	77.78
2. สมาชิกมีความเข้าใจผู้อื่นมากขึ้น	9	100.00
3. สมาชิกได้ประสบการณ์และแนวทางการแก้ปัญหาเพิ่มขึ้น	9	100.00
4. สมาชิกสามารถนำประสบการณ์ไปประยุกต์ใช้ เมื่อ เกิด ปัญหาที่คล้าย ๆ กันนี้ได้	9	100.00
5. สมาชิก เกิดการพัฒนาตนเองในการปฏิบัติงาน	9	100.00
6. สมาชิกมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับผู้ร่วมงานและผู้ป่วย	9	100.00
7. สมาชิกนำประสบการณ์ไปปฏิบัติก่อให้เกิดผลดีต่อสังคมได้	8	88.89
8. สมาชิกสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้ อย่างที่ทำได้ผู้อื่นและ ตนเองมีความสุขมากขึ้น	9	100.00
9. ทำให้สมาชิก เกิดความรู้สึกที่จะปฏิบัติงานด้วยความเต็มใจ โดยไม่หวังผลตอบแทน มีความจริงใจ เพลิดเพลิน เอา ใจใส่ต่องาน และปฏิบัติงานด้วยความเข้าใจ และ เสียสละมากขึ้น	9	100.00
10. สมาชิก เกิดความมั่นใจในตนเองมากขึ้น	2	22.22
11. สมาชิกมีความละเอียดอ่อนและรู้จักสังเกต ใส่ใจผู้อื่น มากขึ้น	2	22.22

ส่วนที่ 4 ผลการวิเคราะห์กระแสของกลุ่มการปรึกษาเชิงจิตวิทยา

การวิเคราะห์เพื่อประเมินการพัฒนาของกลุ่ม จากการถอดความจากเทปบันทึกเสียง (ในการประชุมกลุ่ม ผู้วิจัยได้บันทึกเสียงและชี้แจงให้สมาชิกทราบว่า ผู้วิจัยต้องการนำไปถอดความ เพื่อประกอบการเขียนวิทยานิพนธ์ โดยใช้นามสมมติแทน ซึ่งจะไม่กระทบกระเทือนต่อสมาชิก) โดยการวิเคราะห์ผลแบ่งออกเป็นขั้นตอนดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามกระแสกลุ่มการปรึกษาเชิงจิตวิทยา
(Trotzer 1979 : 177-185)

(1) ขั้นเริ่ม สมาชิกยังไม่ค่อยรู้จักกันมากนัก เพื่อเป็นการพัฒนาความรู้สึกมั่นคงและปลอดภัยของสมาชิกเป็นพื้นฐาน ที่จะทำงานให้บรรลุเป้าหมายในการแก้ปัญหาาร่วมกัน และเป็นการวางรากฐานของความไว้วางใจของกันและกันในกลุ่ม ผู้นำกลุ่มจึงชวนให้สมาชิกทำความคุ้นเคยกัน โดยให้สมาชิกเห็นความสำคัญของการอยู่ร่วมกัน ยินดีต้อนรับซึ่งกันและกัน วัตถุประสงค์ในการอยู่ร่วมกัน ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ในช่วงที่ 1 นี้ (Session 1) สมาชิกได้มีการแนะนำตัว และสมาชิกบางคนมีความไว้วางใจกลุ่ม จึงได้มีการเล่าปัญหาในการปฏิบัติของตนให้เพื่อนรับรู้บ้างแล้ว

(2) ขั้นยอมรับ ในช่วงที่ 2 3 และ 4 (Session 2 3 และ 4) ของกระแสกลุ่มนั้น มีการแบ่งปันส่วนตัว และสมาชิกบางคนได้ให้ข้อมูลย้อนกลับเป็นส่วนใหญ่ แต่บางคนยังไม่กล้าแสดงออกที่จะให้ข้อมูลย้อนกลับอย่างตรงไปตรงมา สมาชิกก็เริ่มได้เรียนรู้การยอมรับตนเองและผู้อื่นมากขึ้น จากการตอบปฏิเสธในคอนต้นของการประชุมกลุ่ม ค่อย ๆ เปลี่ยนมาพิจารณาการกระทำของตนเอง แต่ยังไม่ยอมรับ สมาชิกกลุ่มพยายามช่วยเหลือ

(3) ขั้นความรู้สึกรับผิดชอบ กระแสกลุ่มในขั้นนี้อยู่ในช่วงที่ 5 (Session 5) สืบเนื่องมาจากขั้นยอมรับ เพื่อเป็นการนำให้กระแสกลุ่มเคลื่อนไหวได้อย่างราบรื่น

ผู้นำกลุ่ม ทำให้สมาชิกทำแบบฝึกหัด "การรับรู้สิ่งรอบตัว" และ "Trust Walk" การทำแบบฝึกหัดนี้ นำไปสู่การที่สมาชิกกลุ่มเริ่มมีการยอมรับตนเองและผู้อื่น มีความรู้สึกเป็นเจ้าของตนเอง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง มีสมาชิกบางคนเริ่มมีการประเมินตนเอง รู้สึกนับถือและรับผิดชอบตัวเอง ยอมรับตนเองและผู้อื่นมากขึ้น ให้ความสนใจในส่วนของตน และรู้จักรับผิดชอบสมาชิกคนอื่นด้วย สิ่งที่เกิดขึ้นภายในกลุ่มคือ สมาชิกในกลุ่มมีการช่วยเหลือกันมากกว่าช่วงที่ 1

(4) ขึ้นลงมือกระทำ สมาชิกกลุ่มมีการช่วยเหลือกันแก้ปัญหา ตั้งแต่ในชั้นเริ่มแล้ว แต่ในช่วงที่ 1 นั้น สมาชิกยังไม่ยอมรับฟังซึ่งกันและกัน มาถึงในช่วงที่ 5 6 และ 7 (Session 5 6 และ 7) สมาชิกกลุ่มเกิดความไว้วางใจกันมาก มีความผูกพันเป็นหนึ่งเดียว สมาชิกได้เปิดเผยตัวเองมากขึ้น และกล่าวว่าไม่เคยคิดจะเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมบางอย่างของตนเองมาตั้งแต่ต้น ในช่วงนี้สมาชิกมีการยอมรับและให้สัญญาว่าจะลองทำแบบฝึกหัด เพื่อฝึกตนเองในการที่จะเปลี่ยนพฤติกรรมของตนเอง หลังจากที่ออกจากกลุ่ม เมื่อกลับไปสถานการณ์เดิม

(5) ขึ้นการปิดกลุ่ม ในช่วงที่ 8 (Session 8) เป็นช่วงสุดท้ายที่จะกล่าวลา สมาชิกกลุ่มได้มีการขอโทษ และขอบคุณในการอยู่ร่วมกันอย่างเอื้อเฟื้อเกื้อกูลกัน มีบางครั้งเกิดการกระทบกระทั่งกัน ก็มี การหาความเข้าใจกัน สมาชิกยอมรับความจริง และมุ่งมั่นที่จะเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมบางอย่าง สมาชิกได้มีการกล่าวขอบคุณซึ่งกันและกันอย่างซาบซึ้งใจมาก มีการให้กำลังใจและพร้อมที่จะช่วยเหลือซึ่งกันและกันออกไปภายนอกกลุ่ม มีการนัดแนะที่จะติดต่อกันอีก และสมาชิกกลุ่มบางคนได้ให้การยืนยันว่าจะเปลี่ยนพฤติกรรมบางอย่างของตนเองกับเพื่อน เพื่อนสมาชิกในกลุ่มแสดงความยินดี และกล่าวว่าไม่ยากให้เวลานี้มาถึง แต่ก็บอกว่าจากกันเพื่อจะมาพบกันใหม่ และพร้อมเสมอที่จะช่วยเหลือซึ่งกันและกัน สมาชิกรู้สึกเสียดายแทนเพื่อน ๆ คนอื่น ที่ไม่ได้มาเข้ากลุ่มครั้งนี้ด้วย

หลังการประชุมกลุ่มสมาชิกกลุ่มได้มารายงานว่า สมาชิกมีความสนิทสนมกันมากขึ้น ซึ่งเมื่อก่อนมีความคิดว่ารู้จักกันแล้ว แต่จริง ๆ แล้วยังไม่รู้จักกันดีพอ เมื่อกลับจากการ

เข้ากลุ่มครั้งนี้ สมาชิกมีความรู้สึกรักกันมากกว่าแต่ก่อน เข้าใจซึ่งกันและกันมากขึ้น มีการให้อภัยกัน รู้จักที่จะรับผิดชอบตัวเอง เอาใจเขามาใส่ใจเรา พร้อมทั้งจะให้กำลังใจแก่เพื่อนซึ่งเมื่อก่อนมีแต่การซ้ำเติม มีการนัดกันไปเที่ยวและทำกิจกรรมร่วมกัน ที่สำคัญที่สุดคือ ทำให้มีการเผื่อแผ่ไปถึงเพื่อนคนอื่น ๆ ที่ไม่ได้เข้ากลุ่ม พร้อมทั้งพยายามทำความเข้าใจ และเข้าใจเพื่อนคนอื่น ๆ มากขึ้น เมื่อไปเที่ยวกันกลับมาแล้ว มีการเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ซื่อซนมาฝากเพื่อนที่คิดจะไปด้วยกันไม่ได้ สมาชิกได้นำของฝากมาให้เพื่อนในกลุ่ม ด้วยความรู้สึกถึง และ เล่าถึงความ เป็นไปของกลุ่มให้ฟังด้วย

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงเป็นรายบุคคล ในช่วงแรกและช่วงสุดท้ายของการประชุมกลุ่มดังนี้

สมาชิกคนที่ 1 (นุ) ช่วงแรกของการเข้ากลุ่ม นุบอกถึงความรู้สึกสับสน ไม่ชอบที่จะคุยกับเพื่อนที่ไม่รู้จัก ซึ่งจริง ๆ แล้วอยากจะทำความรู้จัก แต่ก็ไม่กล้าจะเข้าไปคุยก่อน การมาเข้ากลุ่มครั้งนี้ มีเพื่อนหลายคนที่ไม่สนิทด้วยมาก่อน และที่สำคัญคือ มีเพื่อนคนหนึ่งที่ไม่ชอบอย่างมาก จะเรียกว่าเกลียดก็ว่าได้ แรก ๆ ที่นุเข้ามาเป็นนักศึกษาพยาบาล ก็ชอบวิชาชีพพยาบาล แต่ไม่ชอบงานพยาบาล พ่อแม่อยากให้เรียนแพทย์ นุไม่ได้อยู่กับพ่อแม่ตั้งแต่อายุได้ 8 เดือน แต่ได้อาศัยอยู่กับป้าตั้งแต่่นั้นมา เคยไปอยู่บ้านพ่อแม่ แต่ไม่เคยนอนค้างที่บ้านพ่อแม่ นุไม่ค่อยชอบไปบ้านพ่อแม่ เพราะนุรู้สึกว่าไม่สนิทกับพ่อแม่ เนื่องจากนุไม่ได้อยู่กับพ่อแม่มานานแล้ว

ช่วงหลังของการเข้ากลุ่ม นุมีความรู้สึกคือเพื่อน และแสดงความต้องการอยากกลับไปหาพ่อแม่ของตน

"ตอนแรกที่มา นุยังไม่ค่อยรู้จักเพื่อนเท่าไร เห็นแค่เคยเห็นกัน แต่ไม่กล้าเข้าไปพูดคุยด้วย ไม่รู้ว่าจะเริ่มต้นอย่างไรดี แต่มีอยู่คนหนึ่ง ชื่อ วา รู้สึกเกลียดมากเลย ไม่ชอบ เพราะเคยอยู่ห้องใกล้กัน วาชอบทำเสียงดัง แต่ไม่รู้เหมือนกันว่าเมื่อมาเข้ากลุ่มแล้ว มาชอบวาได้อย่างไร รู้ว่ามีความรู้สึกเข้าใจ และยอมรับวามากขึ้น"

"ตอนแรกที่หนูเข้ามาก็ชอบวิชาชีพพยาบาล แต่ไม่ชอบงานพยาบาล เมื่อเปรียบเทียบกับวิชาชีพอื่น หนูก็ภูมิใจ"

"หนูไม่ได้ช่วยอะไรท่านเลย หนูอยู่บ้านป้า ทางนี้พ่อแม่ก็น้อยใจหนูนะ บางทีบิดเทอม ก็ไปช่วยแล้วก็กลับมาอนกับป้า หนูไม่เคยนอนกับพ่อแม่เลย เขาก็เสียใจ เพราะนิสัยที่กับป้ามากกว่า มาอยู่ตั้งแต่อายุ 8 เดือน แต่ถ้ากลับไปคราวนี้ จะไปนอนกับพ่อแม่สักครั้ง ตอนแรกก็คิดว่า จะค้างกับแม่บ้าง แต่พอเมื่อตะกั้นพูดแบบนี้ก็รู้สึกว่าการจะไปหาแม่มากขึ้น"

(หลังจากการเข้ากลุ่ม ขณะจะนั่งอยู่ในรถตอนจะเดินทางกลับ หนูบอกว่า กำลังคิดว่า จะกลับไปนอนคืนนี้ เลยตีหรือไม่ว่าง ขณะนั้นเวลาประมาณ 18.00 น. ตอนหลังก็ตัดสินใจกลับไปนอนกับพ่อแม่ แล้ววันรุ่งขึ้นพบกับหนู ก็รายงานว่า หนูกลับไปนอนกับพ่อแม่แล้ว เขารู้สึกประหลาดใจและดีใจมาก ถามว่าทำไมวันนี้มานอนค้างที่นี้ได้ หนูบอกว่าไปเข้ากลุ่มมาแล้ว มีความรู้สึกอยากกลับมาอนค้างกับพ่อแม่ ซึ่งก็ไม่เข้าใจ แต่รู้สึกดีใจที่ทำได้ และตั้งใจว่าจะพยายามช่วยพ่อแม่บ่อยมากขึ้น)

หนูรู้สึกขอบคุณเพื่อนที่ให้กำลังใจ ในการที่จะเข้าไปพูดกับเพื่อนที่อยู่รู้จักก่อน และรู้สึกได้รับประสบการณ์จากเพื่อน หนูจึงกล่าวว่า

"ขอบคุณเพื่อน ๆ ที่ให้กำลังใจ หนูจะสู้ต่อไป ได้ฟังเพื่อน ๆ แล้วรู้สึกมานึกถึงตัวเอง เวลาที่มีเรื่องกลุ่มใจยังมีคนอื่นที่แย่งกันกว่า หนูยังคิดว่าคนอื่นมากมาย ทำให้หนูมีความรู้สึกดีขึ้น คงจะพยายามเอาประสบการณ์ไปใช้ให้มากที่สุดและทำให้มีผลดีต่อตนเอง และผู้อื่นด้วย"

ซึ่งคำว่า "ขอบคุณ" หนูบอกว่า เวลาพูดรู้สึกเขิน ๆ จึงไม่ค่อยได้พูดเพื่อนจึงให้กำลังใจ และหนูบอกว่าจะนำไปใช้ให้ได้ผลดีต่อตนเองและต่อผู้อื่นดังคำพูดดังกล่าว

สมาชิกคนที่ 2 (พร) ช่วงแรกของการเข้ากลุ่ม พรบอกว่า มีความรู้สึกไม่แน่ใจ เหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นในกลุ่ม พรไม่ชอบเรียนวิชาพยาบาล จึงไปเรียนวิชานิติศาสตร์ที่มหาวิทยาลัยรามคำแหง เคยมีประสบการณ์ผสมยาผิด ทำให้อาจารย์และพยาบาลประจำการ มีความรู้สึกไม่ดีกับตนเอง จึงมีความรู้สึกไม่ค่อยชอบอาจารย์ และพยายามเมื่อเรียนอยู่ปีที่ 2 ก็ยังรู้สึกว่าวิชาชีพพยาบาลก็ยังไม่ค่อยดี พอขึ้นปี 3 ความรู้สึกไม่ชอบวิชาชีพนี้ก็ค่อย ๆ เกิดขึ้น

เมื่อถึงช่วงสุดท้ายของการเข้ากลุ่ม พรก็บอกถึงความรู้สึกที่มีต่ออาจารย์ว่า อึดอัดใจการผสมยาผิดซึ่งเป็นเรื่องที่ฝังใจพรมาก ๆ ตอนช่วงนั้นพรเครียดมาก แต่ก็พยายามทำให้ดีที่สุดทำให้เกิดความภูมิใจและเมื่อมาเข้ากลุ่ม เพื่อน ๆ ได้ให้แนวทางเขาหลายอย่าง พรกล่าวว่า

"ขอบคุณเพื่อน ๆ ที่ให้แนวทางหลาย ๆ อย่างให้พรได้คิดพรจะเอาไปประมวลดูความคิดอีกที พรดีใจมากที่ได้รับประสบการณ์ เจอผู้ป่วยในตึก และรู้ว่าบางครั้ง พรมีความไม่สบายใจ ต้องแก้ที่ใจ เพราะพรคาดหวังมากเกินไป สภาวะจิตใจไม่ยอมรับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นกระชั้นหันได้ แต่พรก็จะพยายาม"

สมาชิกคนที่ 3 (วัน) ช่วงแรกของการเข้ากลุ่ม วันกล่าวถึง รู้สึกไม่พอใจเพื่อนที่มีแค่เอาเปรียบตัวเอง คิดว่าตนเองทำแค่นี้ดีที่สุดแล้ว มีความคิดว่าคนทำอะไรต่าง ๆ ด้วยความถูกต้อง มีปัญหาในการอยู่ร่วมกับเพื่อน ไม่พูดกับเพื่อนร่วมห้องโดยไม่ทราบสาเหตุ ตอนแรกเพื่อนให้ข้อมูลย้อนกลับ ไม่ยอมฟัง มีความรู้สึกว้าวุ่นเวลาเพื่อนมาเล่าอะไรให้ฟัง มักคิดว่าเพื่อนพูดซำซอก ไม่อยากฟัง

ช่วงสุดท้ายของการเข้ากลุ่ม วันเริ่มเข้าใจเพื่อนร่วมห้องจากการช่วยเหลือของเพื่อน ๆ สมาชิกในกลุ่ม เช่น

"พี่ว่านะ เพื่อนที่มีเรื่องกลุ่มใจหรือกังวลใจ จึงพูดเรื่องซ้ำอีก เราควรพูดซ้ำเพื่อให้เขาเกิดการเรียนรู้ เพื่อให้รู้ถึงที่เขาต้องการ จะได้ช่วยเหลือเขาทำให้เพื่อนสบายใจ"

และเพื่อนอีกคนหนึ่งกล่าวว่า

"วาติใจมากที่วันมานี้ อยากรจะหาทางแก้สิ่งนานแล้ว ถ้าวันเปลี่ยนได้ น้อยคนที่จะเปลี่ยนแปลงและทำได้ ขอขอบคุณอาจารย์มาก ๆ ที่ให้พวกเรา มา เข้ากลุ่ม"

วันได้ข้อคิดจากเพื่อน ๆ เพราะวันในคอนแรกไม่ยอมฟังเพื่อนเล่าเรื่องต่าง ๆ ให้ฟัง และการมีปัญหา กับเพื่อนในคอนแรกจะไม่ยอมพูดก่อน แต่คอนหลังได้ข้อคิด จึงจะพยายามเปลี่ยนพฤติกรรมดังกล่าว

"วันจะพยายามพูดกับเพื่อนคนนั้นก่อนนะ โดยเริ่มมองที่เขา ก่อน วันเองรู้ว่า มีส่วนดี ส่วนเสียอะไร คือแบบวันก็รู้ตัวเองดีขึ้น แต่กลัวว่าวันจะทำไม่ได้ กลัว เมื่อกลับไป แล้วมันอาจจะมึนบางสิ่งบางอย่าง ทำให้ห้กลับมาเหมือนเดิมอีก"

วันแบบฝึกหัด Trust Walk วันกล่าวถึงความรู้สึก ว่า ขณะวันเป็นคนตาบอดที่มองไม่เห็นเพื่อน วันไม่ไว้วางใจเพื่อนเลยในคอนแรก คอนหลังเพื่อนพยายามประคองและพาวันไปสัมผัสสิ่งต่าง ๆ มากมาย ด้วยความรู้สึกที่ดี เอาใจใส่วันอย่างดี ประคองให้วัน รินน้ำให้ดื่ม เพื่อนแสดงความห่วงใยวันด้วยความรู้สึกจริงใจ วันก็รู้สึกว่าตนเองคิดถึงแต่ตัวเองโดยไม่คิดถึงเพื่อนที่เป็นคนช่วยเหลือเลย วันจึงได้ข้อคิดถึงความเห็นแก่ตัวของตัวเอง แล้วกล่าววันกลุ่มด้วยเสียงอันดัง แสดงถึงความรู้สึกเสียใจ ในการกระทำครั้งนี้คือ

วัน: "เสียใจตรงที่ว่า คอนที่สุรินน้ำให้วันกิน สุนทรีย์กว่าวัน แทนที่วันจะเอาให้สุกินก่อน วันกินไปก่อนพอวันกินไป เสร็จแล้ว วันค่อยมาน้ำกินว่า ถ้าเมื่อมันมีน้ำอยู่แก้วเดียว วันกินไปหมดแล้ว สุนจะเป็นอย่างไร มันรู้สึก ว่า วันที่มีมันเห็นแก่ตัว เห็นแก่ตัวมากเลย แบบเห็นน้ำใจของเพื่อนนะ สุหาหน้าที่ของเขาได้ดีที่สุด แบบที่จะป้องกันอันตรายให้เราได้ รู้สึกขอบคุณ ๆ อย่างมาก ๆ เลย มีความ...แต่เสียใจตรงที่ว่าตัวเอง วันเป็นคนเห็นแก่ตัว และก็เป็นคนไม่เชื่อใจเพื่อน"

สุ: "สุไม่รู้สึกเลยว่าวัน เป็นคน เห็นแก่ตัว อดอย่างเดียวอยากให้วันรู้จักอะไรให้มาก ๆ"

เพราะวันมองไม่เห็นข้าหมะ หวังดีต่อเขาค่ะ และก็ไม่ได้คิดว่า น้ำแก้วนั้น ถึงแม้จะเหลือแก้วเดียว สุกก็ให้เขาค่ะ เพราะรู้สึกว่ามันดีกว่าสุ ถ้าเกิดเขาหุนหวกคาบอด เป็นไปอย่างนี้ แต่สมองเห็น เคี้ยวสุก็ไปหากินอะไรก็ได้"

วัน: "มัน...มันทำให้วันนั้นมากเลยคะ (สะอื้น) พุดไม่ออก คือไม่รู้ว่าจะเปรียบเทียบกับอะไรดี เพราะมันเหมือนกับว่า วันทำความดีอย่างหนึ่งมันรุนแรงมาก"

สุ: "ไม่อยากจะให้วันคิดอย่างนั้น เพราะถ้าวันคิดอย่างนั้น สุกก็ไม่สบายใจ"

วัน: "ขอบคุณ" (เสียงสะอื้น)

หลังจากนั้น เพื่อน ๆ ในกลุ่มได้ให้กำลังใจ วันบอกว่า จะพยายามเปลี่ยนพฤติกรรมของตนเอง

ภายหลังการปิดกลุ่มแล้ว วันได้กลับไปพบเพื่อน วันได้ฝึกการสร้างมิตรภาพกับเพื่อนก่อน และทำความเข้าใจกับเพื่อนได้ประสบความสำเร็จ ซึ่งเมื่อก่อนเข้ากลุ่มไม่เคยคิดจะทำ เมื่อทำแล้ว วันรู้สึกสบายใจขึ้นมากกว่าเมื่อก่อน วันได้บอกเพื่อน ๆ สมาชิกในกลุ่มได้ทราบ เพื่อนสมาชิกกลุ่มและวันรู้สึกภูมิใจในความสำเร็จนี้มาก

สมาชิกคนที่ 4 (สุ) ช่วงแรกของการเข้ากลุ่ม สุกเป็นคนไม่ค่อยพูด มีเจตคติต่อการศึกษากฎปฏิบัติทางค่านิยม แต่ก็ยังรู้สึกว่า การได้ข้อมูลต่าง ๆ ก่อน บางครั้งก็ไม่เป็นผลดี

ช่วงสุดท้ายของการเข้ากลุ่ม สุกได้ข้อคิดต่าง ๆ หลายอย่าง มีความรู้สึก เข้าใจและรักเพื่อนมากขึ้น อยากทำให้ตนเองและคนรอบข้างมีความสุขด้วย มีคำพูดที่สุได้ข้อคิดคือ

สุ: "บางครั้ง การได้ข้อมูลจากตึกที่บอกว่ามีที่ร้าย ๆ อยู่ และต้องเป็นอย่างนั้นอย่างนี้ แต่บางที่ไม่ร้ายอย่างที่เราคิด"

ฉิ: "ฉิว่่ากั้ดี เป็นการเตรียมตัว จะได้มีกว่ามีสิ่งเลวร้ายกว่านี้"

สุ: "มีที่พยาบาลบางคนก็ให้ความช่วยเหลือดี เพราะบางที่พวกเราก็กงต้องพิจารณาตัวเอง ด้วยว่า คาพูดดีแต่บ้ำเสียงต้องปรับปรุง"

สมาชิกคนที่ 5 (ฉิ) ช่วงแรกของการเข้ากลุ่ม ฉิเล่าว่า มีบางช่วงอยากจะหนี ตึกที่ทำงาน เพราะไม่ชอบอาจารย์ แต่ก็รู้สึกภูมิใจที่ได้เป็นพยาบาล เพราะพ่อแม่สนับสนุน ช่วยเหลือตัวเอง

ช่วงสุดท้ายของการเข้ากลุ่ม ฉิมีความรู้สึกเข้าใจอาจารย์ เพื่อนมากขึ้น ทำให้รู้จักชีวิตและยอมรับผู้อื่นมากขึ้น ลดตัวเองที่จะเพิ่มผู้อื่นมากขึ้น รู้จักการให้อภัย

ฉิ: "ฉิรู้สึกแปลกใจในการอยู่ร่วมกับกลุ่ม ทำไมเหมือนกระจกสะท้อนตัวเอง ำให้รู้จักชีวิตเราคีขึ้น มัน เป็นความสุ่ขอีกแบบหนึ่ง"

สมาชิกคนที่ 6 (วา) ช่วงแรกของการเข้ากลุ่ม วารู้สึกเป็นคนเครียดมากเลย วามีความรู้สึกว่าตนเองรู้จักตัวเองดีและเป็นคนยุติธรรมในทุ่เรื่อง แต่รู้สึกเสียใจมากที่อาจารย์ทำร้ายจิตใจวามาก ไม่มีใครเห็นใจวา เวลาว่าหัวเราะก็มีคนหัวเราะด้วย เวลาว่าร้องไห้ไม่มีใครร้องไห้ด้วย เวลาอยู่กับคนที่ไม่สนิทจะไม่เป็นตัวของตัวเอง วารู้สึกไม่ไว้วางใจใครเลย

ช่วงสุดท้ายของการเข้ากลุ่ม มีเพื่อนที่ซ้อคิด ยอมรับตนเองและเข้าใจผู้อื่นมากขึ้น รับผิดชอบตนเอง

วัน: "เวลาว่าร้องไห้เพื่อนก็สงสาร แต่ไม่รู้ว่าจะร้องไห้ไปทำไม เพราะเห็นวาร์องไห้ จะได้ช่วยลดความเครียด"

วัน: "เรื่องอาจารย์นะ อาจารย์ที่วาอยู่ด้วยก็ใจดี คนไข้ก็นิยมชมอาจารย์ว่าเป็นคนดี"

พี: "การที่วาไม่ไว้วางใจใครก่อนแล้ววาจะได้รับการไว้วางใจจากคนอื่นได้อย่างไร แต่ว่าเป็นคนจริงจังมากเกินไป บางครั้งทำให้วาไม่ค่อยยอมรับความสามารถของคนอื่น" ในช่วงนี้วาได้ข้อคิดและกล่าวถึงอาจารย์อีกท่านที่ยอมรับวา

วา: "การที่วาทำขุดยาแตก ซึ่งมีราคาแพงมากเลย อาจารย์สมองค์ดีมากเลยไม่ว่าสักคำ ถามว่าทำอย่างไรให้เล่าให้ฟัง วารู้สึกสำนึกผิดมากเลย"

เพื่อนได้เสนอความรู้สึกต่าง ๆ ถึงขณะที่วาอยู่หอพักแล้วทำเสียงดังรบกวนเพื่อน ๆ จึงได้มีการปรับความเข้าใจกัน วาก็ยอมรับสิ่งที่กระทำที่มีผลกระทบต่อเพื่อน ๆ และกล่าวขอโทษเพื่อน ๆ พร้อมทั้งกล่าวว่า

วา: "วพยายามทำคนให้มีคุณค่ามากขึ้น ภูมิใจในวิชาชีพที่สามารถช่วยคนหลายร้อยคนให้ดีขึ้นมาได้ และไม่รู้สึกรังเกียจกับสิ่งที่ผ่านมา รู้สึกว่ามันเล็กน้อย วาขอโทษสิ่งที่ทำให้เกิดผลกระทบกระเทือนกับเพื่อน เพราะวาไม่รู้วารู้ว่า เสียงดังรบกวนเพื่อน ๆ"

สมาชิกคนที่ 7 (กัน) ช่วงแรกของการเข้ากลุ่ม มีความรู้สึกว่ามีอคติ สับสน ถึงเป้าหมายของการประชุมกลุ่ม และตัวเองความใจเพื่อนเพราะกลัวเพื่อนไม่รัก ค่อนข้างจะแยกตัว ไม่เข้ากับกลุ่มเห็นคนอื่นไร้สาระ

ช่วงสุดท้ายของการเข้ากลุ่ม ได้ฟังข้อคิดกับเพื่อน ๆ ในการปฏิบัติตนขึ้นดีกับผู้อื่น มีความเข้าใจตนเองและผู้อื่นมากขึ้น ยอมรับผู้อื่นมากขึ้น ให้ความช่วยเหลือและ เข้ากลุ่มมากขึ้น

กัน: "กันเจออาจารย์ มักไม่ค่อยโศกศุน เพราะเมื่อผิดก็ยอมรับผิดทันที ได้สัมผัสอาจารย์... มีอารมณ์แปรปรวนง่าย อาจารย์ท่านที่เปลี่ยนแปลงไม่ได้ บางวันก็ดีบางวันก็ร้าย ท่านคนปกติเคยเรียกไปพูดแล้วแก้ไขไม่ได้ และมีหัวหน้าที่ดี... พยายามพูดให้พวก

เราไม่ไว้ใจหมอ เห็นหมอ เอ็กซ์เทิร์นก็ชวนให้พวกเราดูแลนอกว่าข้างเขา บางทีที่เขาไม่นึกถึงผลเสียถึงผู้ป่วย เราควรมีจุดหมายของเราเอง ปรับตัวให้เข้ากับเขา"

กันทำอะไรกลัวเพื่อนจะไม่รัก จากคำพูดของกันคือ

กัน: "...บางครั้งทำอะไรก็กลัวเพื่อน ๆ จะไม่รัก"

เพื่อน ๆ ให้กำลังใจว่า ควรทำตัวให้สบายใจเป็นของตัวเอง และในการมาเข้ากลุ่มครั้งนี้ ทำให้เข้าใจกันมากขึ้น มีการปรับความเข้าใจกันในการกระทำที่แยกตัวของกัน ทำให้เพื่อนเข้าใจและยอมรับซึ่งกันและกันมากขึ้น

สมาชิกคนที่ 8 (รัต) ช่วงแรกของการเข้ากลุ่มเป็นคนเฉย ๆ ไม่ค่อยกล้าแสดงออก กลัวความรู้สึกของคนอื่น จึงพยายามทำให้คนอื่นพอใจ เลยลดความเชื่อมั่น ไม่มั่นใจในตนเอง ชอบเปรียบเทียบกับคนอื่น ๆ เวลาอยู่บนเตียงผู้ป่วย ไม่ค่อยกล้าพูดอะไร บางครั้งรู้สึกเครียด เพราะกลัวคนอื่นจะไม่ยอมรับ มีความรู้สึกกลัวไม่เท่าเขา

ช่วงสุดท้ายของการเข้ากลุ่ม เพื่อน ๆ ได้ให้กำลังใจ ให้กล้าแสดงออก รวมทั้งวิธีการที่ทำให้เกิดความเชื่อมั่นในตนเอง รัตบอกว่าจะพยายามฝึกปฏิบัติ และเพื่อน ๆ จะคอยให้ข้อมูลย้อนกลับ รัตรู้สึกว่าตนเองต้องพยายามฝึกความเชื่อมั่นตนเองเรื่อย ๆ ไม่คิดเอง รู้สึกอย่างไรก็พูดออกมาอย่างนั้น ผู้นำกลุ่มได้ถามแนวทางที่รัตปฏิบัติตนเมื่อออกจากกลุ่มแล้ว รัตได้ตอบดังนี้คือ

รัต: "สร้างความมั่นใจในตนเอง ต้องพยายามฝึกไปเรื่อย ๆ ไม่คิดเอง รู้สึกอย่างไรก็พูดออกมา ไม่ต้องกังวล พูดพอดี ๆ ทำหน้าที่เข้มแข็งขึ้น พยายามเข้าสังคมช่วยกิจกรรมมากขึ้น"

มีเพื่อนบางคนในกลุ่มไม่เข้าใจการกระทำของรัต จึงได้มีการทำความเข้าใจในการอยู่ร่วมกันกับเพื่อน ๆ

สมาชิกคนที่ 9 (พา) ช่วงแรกของการเข้ากลุ่ม พารู้สึกเครียดมากกล่าวถึงว่า เวลาเปลี่ยนที่ทำงาน บางทีเหมือนว่าที่พยาบาลคอยจับผิด ชอบหัวเราะเวลาทำผิดแทนที่จะสอนพา บางอย่างไม่เคยทำมาก่อนเลย มักโดนอาจารย์และที่พยาบาลว่า แต่พาก็เฉยไม่ได้ตอบเพราะพูด แล้วอาจารย์ก็ไม่ฟัง ทำให้รู้สึกโมโห เป็นคนขี้เกรงใจ วันแรกที่มาเข้ากลุ่มมาผิดเวลานัด ทำให้เพื่อน ๆ รอ เพื่อนหลายคนไม่พอใจ

ช่วงหลังของการเข้ากลุ่ม ได้มีการทำความเข้าใจที่พามา ผิดเวลานัด เพื่อนยอมรับและปรับความเข้าใจกันได้ เพื่อน ๆ ให้อภัย เพื่อน ๆ บอกว่าดีที่ได้คุยกันทำให้เข้าใจกันมากขึ้น ทำให้หายโกรธ พามีความรู้สึกไม่กล้าแสดงออก เพราะเหมือนทำอะไรผิดใจ ทำแล้วกลัวเพื่อนจะว่าไม่จริงใจ เพื่อน ๆ ช่วยให้การกำลังใจและช่วยเหลือกันอย่างดีในการแก้ปัญหาของตนเองกับน้องที่บ้าน และพามีความรู้สึก

พา: "ตอนนี้พามีความรู้สึกว่า วิชาชีพพยาบาลมีคุณค่ามากขึ้น รู้สึกมีประสบการณ์มากขึ้นเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ซึ่งจะนำไปใช้ในชีวิตรส่วนตัวและครอบครัว ตลอดทั้งนำไปใช้ในวิชาชีพ"

หลังจากการเข้ากลุ่ม พาบอกว่าตนเองได้ฝึกปฏิบัติและเปลี่ยนพฤติกรรมบางอย่างของตนเอง ทำให้ตนเองลดความเครียดลงมาก และตอนนี้พามีความรู้สึกมีความสุขและยังทำให้ตนเองรักวิชาชีพพยาบาลมากยิ่งขึ้น

ศูนย์วิทยพัชกร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย